

Medlem af Inatsisartut, Justus Hansen, Demokraterne

Svar på § 37 spørgsmål nr. 10

16-02-2017
Sags nr. 2017 - 3281

I medfør af Inatsisartuts forretningsordens § 37 har du fremsat nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut, som hermed besvares.

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

1. Hvad er reglerne for datomærkning af fødevarer i Grønland, og hvilken lovgivning bestemmer disse regler?

Reglerne om datomærkning (holdbarhedsdato) er reguleret i bekendtgørelse nr. 1 af 2. februar 1994 om mærkning af levnedsmidler (mærkningsbekendtgørelsen) og i Inatsisartutlov nr. 39 af 9. december 2015 om markedsføring og mærkning (markedsføringsloven).

2. Har Naalakkersuisut planer om at tage initiativ til at følge de gældende regler i Danmark, der blev ændret den 1. januar 2015, som følge af et direktiv fra EU om at ensrette datomærkningsreglerne i EU? Som en del af svaret bedes Naalakkersuisut pege på fordele og ulemper ved at følge de nugældende regler i EU.

Naalakkersuisut vurderer løbende behovet for tilpasningen af den grønlandske lovgivning, og som det fremgår af indeværende besvarelse, så er der formentlig behov for en sådan tilpasning af lovgivningen i lyset af det nævnte EU-direktiv.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har identificeret et problem i forhold til den nugældende mærkningsbekendtgørelses § 39, stk. 1.

Formålet med mærkningsbekendtgørelsens § 39 er at skabe en klar sproglig adskillelse mellem almindelige og letfordærlige fødevarer ved at skabe et særligt begreb i § 39, stk. 2 "Sidste Anvendelsesdato" for de let fordærlige fødevarer, som tydeligt signalerer, at de ikke må anvendes efter udløbsdatoen. Efter hovedreglen i § 39, stk. 1 skal der på almindelige fødevarer i stedet anføres sætningerne "Mindst holdbar til" eller "Mindst holdbar til og med" foran datoangivelsen.

I EU anvendes dog nu i stadig større grad sætningen "Bedst før" til at beskrive præcis det samme som i sætningerne "Mindst holdbar til" eller "Mindst holdbar til og med", idet det bemærkes, at sætningen "Bedst før" sprogligt ligeså klart signalerer forskellen til letfordærlige fødevarer som sætningerne "Mindst holdbar til" og "Mindst holdbar til og med".

Hvis man tager udgangspunkt i en formalistisk fortolkning af ordlyden af kravet i mærkningsbekendtgørelsens § 39, stk. 1, så påfører man detailhandlen en potentielt ganske betydelig driftsomkostning, idet man kræver, at der sker ommærkning af fødevarer med mærkningen "Bedst før" til "Mindst holdbar til" eller "Mindst holdbar til og med", uden at man opnår nogen merværdi i form af et højere informations- eller forbrugerbeskyttelsesniveau. Det vigtigste er at sikre forbrugernes sundhed på en hensigtsmæssig måde, samtidig med at man tager højde for de særlige grønlandske forhold.

Naalakkersuisut er ved at undersøge, hvorledes man bedst håndterer problemstillingen, idet man naturligvis ikke har noget ønske om at påføre detailhandlen og dermed i sidste ende forbrugerne nogen unødvendige omkostninger.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq